

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1259/2010

af 20. december 2010

om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 3,

under henvisning til Rådets afgørelse 2010/405/EU af 12. juli 2010 om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer. Med henblik på gradvis at etablere et sådant område skal Unionen vedtage foranstaltninger vedrørende samarbejde om civile retlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, navnlig når det er nødvendigt for det indre markeds funktion.
- (2) I henhold til artikel 81 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal disse foranstaltninger omfatte foranstaltninger, der har til formål at sikre forenelighed mellem medlemsstaternes regler om lovvalg.
- (3) Kommissionen vedtog den 14. marts 2005 en grøn bog om lovvalg og kompetence i skilsmisssager. Med denne grøn bog blev der indledt en bred offentlig høring om, hvordan de problemer, der kan opstå i den aktuelle situation, kan løses.
- (4) Kommissionen fremsatte den 17. juli 2006 forslag til en forordning om ændring af Rådets forordning (EF)

nr. 2201/2003⁽²⁾ for så vidt angår kompetence og om indførelse af lovvalgsregler i ægteskabssager.

- (5) Rådet konkluderede på sin samling den 5.-6. juni 2008 i Luxembourg, at der ikke var enstemmighed om dette forslag, og at der var uoverstigelige vanskeligheder, som gjorde det umuligt at opnå enstemmighed på daværende tidspunkt og i den nærmeste fremtid. Rådet fastslog, at forslaget's målsætninger ikke kunne opfyldes inden for en rimelig frist under anvendelse af de relevante bestemmelser i traktaterne.
- (6) Belgien, Bulgarien, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Letland, Luxembourg, Ungarn, Malta, Østrig, Portugal, Rumænien og Slovenien rettede efterfølgende en anmodning til Kommissionen, hvori de anførte, at de havde til hensigt at indføre et indbyrdes forstærket samarbejde om lovvalg i ægteskabssager. Den 3. marts 2010 trak Grækenland sin anmodning tilbage.
- (7) Rådet vedtog den 12. juli 2010 afgørelse 2010/405/EU om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation.
- (8) Ifølge artikel 328, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er et forstærket samarbejde åbent for alle medlemsstater, når det indføres, forudsat at medlemsstaterne opfylder de eventuelle betingelser for deltagelse, der er fastsat i den bemyndigende afgørelse. Det er ligeledes åbent for dem når som helst derefter, forudsat at medlemsstaterne foruden de nævnte betingelser efterkommer de retsakter, der allerede er vedtaget i henhold dertil. Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde, skal tilskynde til det størst mulige antal medlemsstaters deltagelse heri. Denne forordning bør være bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i de deltagende medlemsstater i overensstemmelse med traktaterne.
- (9) Denne forordning bør skabe klare og omfattende retlige rammer for lovvalg vedrørende skilsmisse og separation i de deltagende medlemsstater, sikre borgerne løsninger, der giver retssikkerhed, retlig forudsigelighed og fleksibilitet, og forhindre en situation, hvor den ene ægtefælle begærer skilsmisse før den anden, for at sikre sig, at sagen behandles efter en lov, som vedkommende mener i højere grad tilgodeser hans eller hendes interesser.

⁽¹⁾ EUT L 189 af 22.7.2010, s. 12.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældresvar (EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1).

- (10) Denne forordnings materielle anvendelsesområde og bestemmelser bør stemme overens med forordning (EF) nr. 2201/2003. Forordningen bør dog ikke finde anvendelse på omstødelse af ægteskab.

Denne forordning bør kun finde anvendelse på opløsning af ægteskab eller lempelse af de ægteskabelige forbindelser. Den lov, som er udpeget efter denne forordnings lovvalgsregler, bør finde anvendelse på skilsmisse- og separationsgrundene.

Præjudicielle spørgsmål såsom rets- og handleevne og ægteskabets gyldighed eller spørgsmål såsom virkningerne af skilsmisse eller separation på formueforhold, navn, forældreansvar, underholdspligt eller andre accessoriske spørgsmål bør afgøres efter de lovvalgsregler, som finder anvendelse i den pågældende deltagende medlemsstat.

- (11) For klart at afgrænse det geografiske anvendelsesområde for denne forordning bør det fastsættes, hvilke medlemsstater der deltager i det forstærkede samarbejde.
- (12) Denne forordning bør finde universel anvendelse, dvs. at det bør være muligt for forordningens ensartede lovvalgsregler at udpege loven i en deltagende medlemsstat, loven i en ikke-deltagende medlemsstat eller loven i en stat, der ikke er medlem af Den Europæiske Union.
- (13) Denne forordning bør finde anvendelse uanset domsmyndighedens art. En sag bør, hvor det er relevant, anses for at være anlagt ved en ret i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2201/2003.
- (14) For at give ægtefællerne mulighed for at vælge en lov, som de har tæt tilknytning til, og for at sørge for, at denne lov finder anvendelse på deres skilsmisse- eller separationssag, når de ikke har truffet et sådant valg, bør den lov, som de har tæt tilknytning til, kunne anvendes, også når der ikke er tale om en deltagende medlemsstats lov. Er det en anden medlemsstats lov, der skal anvendes, vil det netværk, der er oprettet ved Rådets beslutning 2001/470/EF af 28. maj 2001 om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾, kunne bistå retterne og vejlede dem om indholdet af reglerne i fremmed ret.
- (15) Det kræver både større fleksibilitet og større retssikkerhed at øge borgernes mobilitet. For at nå dette mål bør denne forordning styrke partsautonomien i forbindelse med skilsmisse og separation og give parterne en begrænset mulighed for at vælge, hvilken lov der skal finde anvendelse på deres skilsmisse eller separation.
- (16) Ægtefællerne bør kunne vælge loven i et land, som de har en særlig tilknytning til, eller loven i domstolslandet

som den lov, der finder anvendelse på skilsmisse og separation. Den lov, ægtefællerne vælger, skal være i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, som er anerkendt i traktaterne og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

- (17) Før ægtefællerne vælger, hvilken lov der skal finde anvendelse, er det vigtigt, at de har adgang til ajourførte oplysninger om de væsentlige aspekter i den nationale ret og EU-retten og procedurerne for skilsmisse og separation. For at sikre en sådan adgang til relevante oplysninger af god kvalitet ajourfører Kommissionen regelmæssigt det offentlige internetbaserede informationssystem, der blev oprettet ved Rådets beslutning nr. 2001/470/EF.
- (18) Et oplyst valg for begge ægtefællers vedkommende er et grundlæggende princip i denne forordning. Begge ægtefæller bør have et præcist kendskab til de retlige og sociale konsekvenser af lovvalget. Det, at der er mulighed for i fællesskab at foretage lovvalg, bør ikke berøre ægtefællernes rettigheder og ligestilling. I den forbindelse bør dommerne i de deltagende medlemsstater være bevidste om betydningen af, at begge ægtefæller træffer et oplyst valg, hvad angår de retlige konsekvenser af aftalen om lovvalg.
- (19) Regler om materiel og formel gyldighed bør fastsættes, så det bliver lettere for ægtefællerne at træffe et oplyst valg, og så deres samtykke respekteres for at sikre retssikkerheden og bedre adgang til retlig prøvelse. For så vidt angår den formelle gyldighed bør der indføres visse garantier for at sikre, at ægtefællerne er klar over konsekvenserne af deres valg. Aftalen om lovvalg bør i det mindste være indgået skriftligt og være dateret og underskrevet af begge parter. Hvis loven i den deltagende medlemsstat, hvor de to ægtefæller har deres sædvanlige opholdssted på tidspunktet for aftalens indgåelse, imidlertid indeholder yderligere formkrav, bør disse krav overholdes. Sådanne yderligere formkrav kan f.eks. gælde i en deltagende medlemsstat, hvor aftalen skal indføres i en ægtepagt. Hvis ægtefællerne på tidspunktet for aftalens indgåelse har deres sædvanlige opholdssted i forskellige deltagende medlemsstater, hvor der gælder forskellige formkrav, er det tilstrækkeligt, at formkravene i en af disse stater er opfyldt. Hvis kun en af ægtefællerne på tidspunktet for aftalens indgåelse har sit sædvanlige opholdssted i en deltagende medlemsstat, hvor der gælder yderligere formkrav, bør disse krav opfyldes.
- (20) En aftale om lovvalg bør kunne indgås og ændres, senest på det tidspunkt, hvor sagen indbringes for en domstol, og også under sagens behandling, hvis loven i domstolslandet giver mulighed for det. I det tilfælde er det tilstrækkeligt, at lovvalget optages i rettens protokol i overensstemmelse med loven i domstolslandet.

⁽¹⁾ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25.

- (21) Når der ikke er indgået aftale om lovvalg, bør denne forordning indføre harmoniserede lovvalgsregler baseret på en række på hinanden følgende tilknytningsfaktorer, der sikrer en tæt tilknytning mellem ægtefællerne og den omhandlede lov, og som tilgodeser kravet om retssikkerhed og retlig forudsigelighed og forebygger en situation, hvor en af ægtefællerne begærer skilsmisse før den anden for at sikre sig, at sagen behandles efter en bestemt lov, som vedkommende mener i højere grad tilgodeser hans eller hendes interesser. De tilknytningsfaktorer, der fastsættes, bør sikre, at skilsmisse- og separationsager behandles efter en lov, som ægtefællerne har tæt tilknytning til.
- (22) Når der i denne forordning i forbindelse med anvendelse af en stats lovgivning henvises til nationalitet som tilknytningsfaktor, bør spørgsmålet om, hvorledes sager, hvori der indgår flere nationaliteter, skal behandles, overlades til national lovgivning i fuld overholdelse af Den Europæiske Unions almindelige principper.
- (23) Hvis sagen indbringes for en ret for at ændre en separation til skilsmisse, og hvis parterne ikke har indgået aftale om lovvalg, bør den lov, der fandt anvendelse på separationen, også anvendes på skilsmissem. En sådan kontinuitet vil fremme forudsigeligheden for parterne og styrke retssikkerheden. Hvis den lov, der fandt anvendelse på separationen, ikke giver mulighed for ændring af separation til skilsmisse, bør skilsmissem følge de lovvalgsregler, der gælder, når parterne ikke har indgået aftale om lovvalg. Det bør ikke forhindre parterne i at søge skilsmisse på grundlag af andre regler i denne forordning.
- (24) I visse situationer, hvor den valgte lov ikke giver mulighed for skilsmisse eller ikke giver en af ægtefællerne lige adgang til skilsmisse eller separation på grund af deres køn, bør domstolslandets lov dog finde anvendelse. Dette bør imidlertid ikke anfægte bestemmelsen om ordre public.
- (25) Når det er begrundet i almene hensyn, bør det i ekstraordinære tilfælde være muligt for medlemsstaternes retter at undlade at anvende en bestemmelse fra fremmed ret i en konkret sag, når det ville være klart i strid med ordre public i domstolslandet at anvende den. Retterne bør imidlertid ikke kunne anvende ordre public-undtagelsen for at undlade at anvende en bestemmelse i en anden stats lov, når dette er i strid med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 21, som forbyder enhver forskelsbehandling.
- (26) Hvis denne forordning henviser til, at loven i den deltagende medlemsstat, for hvis ret sagen indbringes, ikke åbner mulighed for skilsmisse, bør dette fortolkes sådan, at denne medlemsstats lov ikke anerkender skilsmisse som institution. I det tilfælde bør retten ikke være forpligtet til at bevilge skilsmisse i medfør af denne forordning.
- Hvis denne forordning henviser til, at loven i den deltagende medlemsstat, for hvis ret sagen indbringes, ikke anser det pågældende ægteskab for at være gyldigt med henblik på en skilsmissesag, bør dette bl.a. fortolkes sådan, at et sådant ægteskab ikke findes i denne medlemsstats lov. I det tilfælde bør retten ikke være forpligtet til at bevilge skilsmisse eller separation i medfør af denne forordning.
- (27) Da der i nogle stater og deltagende medlemsstater findes to eller flere retssystemer eller regelsæt angående de spørgsmål, som er reguleret af denne forordning, bør det fastsættes, i hvilket omfang bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse i de forskellige territoriale enheder i disse stater og deltagende medlemsstater, eller på forskellige personkategorier i disse stater og deltagende medlemsstater.
- (28) Hvis der ikke findes regler om lovvalg, bør parter, der vælger loven i den stat, hvis nationalitet én af dem har, samtidig angive, hvilken territorial enheds lov de er blevet enige om, hvis den stat, hvis lov vælges, består af flere territoriale enheder med hver sit retssystem eller regelsæt angående skilsmisse.
- (29) Målene i denne forordning, nemlig en styrkelse af retssikkerheden, forudsigeligheden og fleksibiliteten i internationale ægteskabsager og dermed fremme af den frie bevægelighed for personer i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af forordningens omfang og virkninger bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger, hvor det er relevant gennem forstærket samarbejde, i overensstemmelse med nærhedsprincippet i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går nærværende forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (30) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 21, ifølge hvilken enhver forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering, er forbudt. Denne forordning bør anvendes af de deltagende medlemsstaters retter under fuld overholdelse af disse rettigheder og principper —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE, FORHOLDET TIL FORORDNING (EF) NR. 2201/2003, DEFINITIONER OG UNIVERSEL ANVENDELSE

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på skilsmisse og separation i situationer, hvor der foreligger en lovkonflikt.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på følgende spørgsmål, også selv om de udelukkende rejses som et præjudicielt spørgsmål i forbindelse med skilsmisse- eller separations-sager:

- a) fysiske personers rets- eller handleevne
- b) ægteskabets eksistens, gyldighed eller anerkendelse
- c) omstødelse af ægteskab
- d) ægtefællernes navn
- e) ægteskabets virkninger på formueforhold
- f) forældreansvar
- g) underholdspligt
- h) truster eller arv.

Artikel 2

Forholdet til forordning (EF) nr. 2201/2003

Denne forordning berører ikke anvendelsen af forordning (EF) nr. 2201/2003.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1. »deltagende medlemsstat«: en medlemsstat, der deltager i det forstærkede samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation i medfør af afgørelse 2010/405/EU eller ved en afgørelse vedtaget i overensstemmelse med artikel 331, stk. 1, andet eller tredje afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

2. »ret«: alle myndigheder i de deltagende medlemsstater med kompetence i spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.

Artikel 4

Universel anvendelse

Den lov, som skal anvendes i henhold til denne forordning, finder anvendelse, selv om det ikke er en deltagende medlemsstats lov.

KAPITEL II

ENSARTEDE REGLER FOR LOVVALG I FORBINDELSE MED SKILSMISSE OG SEPARATION

Artikel 5

Parternes lovvalg

1. Ægtefællerne kan aftale lovvalg i tilfælde af skilsmisse og separation, forudsat at en af følgende lovgivninger finder anvendelse:

- a) loven i den stat, hvor ægtefællerne har deres sædvanlige opholdssted på tidspunktet for aftalens indgåelse, eller
- b) loven i den stat, hvor ægtefællerne havde deres seneste sædvanlige opholdssted, for så vidt en af dem stadig opholder sig dér på tidspunktet for aftalens indgåelse, eller
- c) loven i den stat, hvis nationalitet en af ægtefællerne har på tidspunktet for aftalens indgåelse, eller
- d) loven i domstolslandet.

2. Med forbehold af stk. 3 kan en aftale om lovvalg indgås og ændres på et hvilket som helst tidspunkt, dog senest på det tidspunkt, hvor sagen indbringes for en ret.

3. Hvis loven i domstolslandet giver mulighed for det, kan ægtefællerne også aftale lovvalget i retten under behandlingen af sagen. Det er da tilstrækkeligt, at lovvalget optages i rettens protokol i overensstemmelse med loven i domstolslandet.

Artikel 6

Samtykke og materiel gyldighed

1. Spørgsmål om eksistensen og gyldigheden af en aftale om lovvalg eller en bestemmelse herom er underlagt den lov, der ville finde anvendelse i henhold til denne forordning, hvis aftalen eller bestemmelsen var gyldig.

2. En ægtefælle kan dog, for at godtgøre, at han eller hun ikke har samtykket i aftalen eller bestemmelsen, påberåbe sig loven i det land, hvor han eller hun har sit sædvanlige opholdssted på det tidspunkt, hvor sagen indbringes for en ret, såfremt det af omstændighederne fremgår, at det ikke ville være rimeligt at bestemme virkningen af hans eller hendes adfærd efter den i stk. 1 angivne lov.

Artikel 7

Formel gyldighed

1. Den i artikel 5, stk. 1 og 2, nævnte aftale skal indgås skriftligt, dateres og underskrives af begge ægtefæller. Elektroniske meddelelser, som varigt dokumenterer aftalen, anses for at have samme værdi som skriftlige.

2. Hvis loven i den deltagende medlemsstat, hvor de to ægtefæller har deres sædvanlige opholdssted på tidspunktet for aftalens indgåelse, indeholder yderligere formkrav, finder disse krav dog anvendelse.

3. Hvis ægtefællerne på tidspunktet for aftalens indgåelse har deres sædvanlige opholdssted i forskellige deltagende medlemsstater, og loven i disse stater indeholder forskellige formkrav, er aftalen gyldig med hensyn til sin form, hvis den opfylder betingelserne i loven i en af disse stater.

4. Hvis kun en af ægtefællerne på tidspunktet for aftalens indgåelse har sit sædvanlige opholdssted i en deltagende medlemsstat, og der i denne stat gælder yderligere formkrav for denne type aftale, finder disse krav anvendelse.

Artikel 8

Lovvalg i mangel af aftale mellem parterne

I mangel af aftale om lovvalg i henhold til artikel 5 behandles skilsmisse- og separationssager efter loven i:

- a) den stat, hvor ægtefællerne har deres sædvanlige opholdssted på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, eller i mangel heraf,
- b) den stat, hvor ægtefællerne havde deres sidste sædvanlige opholdssted, forudsat at opholdet ikke er ophørt mere end et år før sagsanlægget, og at en af dem stadig opholder sig i denne medlemsstat ved sagsanlægget, eller i mangel heraf,
- c) den stat, hvis nationalitet begge ægtefæller har ved sagsanlægget, eller i mangel heraf,
- d) domstolslandet.

Artikel 9

Ændring af separation til skilsmisse

1. Ved ændring af en separation til skilsmisse behandles skilsmissen efter den lov, der fandt anvendelse på separationen, medmindre parterne har aftalt andet i overensstemmelse med artikel 5.

2. Hvis den lov, der fandt anvendelse på separationen, ikke giver mulighed for ændring af separation til skilsmisse, finder artikel 8 dog anvendelse, medmindre parterne har aftalt andet i overensstemmelse med artikel 5.

Artikel 10

Anvendelse af loven i domstolslandet

Når den lov, der skal anvendes i henhold til artikel 5 og 8, ikke giver mulighed for skilsmisse eller ikke giver en af ægtefællerne lige adgang til skilsmisse eller separation på grund af dennes køn, finder loven i domstolslandet anvendelse.

Artikel 11

Udelukkelse af renvoi

Når denne forordning bestemmer, at loven i en bestemt stat skal anvendes, skal dette forstås som en henvisning til de gældende retsregler i den pågældende stat med undtagelse af statens internationalprivatretnlige regler.

Artikel 12

Ordre public

Anvendelsen af en bestemmelse i en lov, som er udpeget efter denne forordning, kan kun undlades, hvis en sådan anvendelse er åbenbart uforenelig med ordre public i domstolslandet.

Artikel 13

Forskelle i den nationale lovgivning

Intet i denne forordning forpligter retterne i en deltagende medlemsstat, hvis lovgivning ikke giver mulighed for skilsmisse eller ikke anerkender det pågældende ægteskab som gyldigt med henblik på en skilsmissesag, til at bevilge skilsmisse i medfør af denne forordning.

Artikel 14

Stater med to eller flere retssystemer — territorielt lovvalg

Hvis en stat omfatter flere territoriale enheder, som hver har sit retssystem eller regelsæt angående de spørgsmål, som er reguleret af denne forordning,

- a) forstås en henvisning til en sådan stats lovgivning ved fastlæggelsen af, hvilken lov der skal anvendes i henhold til denne forordning, som en henvisning til gældende lov i den pågældende territoriale enhed
- b) forstås en henvisning til sædvanligt opholdssted på denne stats område som en henvisning til sædvanligt opholdssted på en territorial enheds område
- c) forstås en henvisning til nationalitet som en henvisning til en territorial enhed som fastsat efter den pågældende stats lovgivning eller i mangel af relevante regler som en henvisning til den territoriale enhed, parterne har valgt, eller i mangel af lovvalg som en henvisning til den territoriale enhed, som ægtefællen eller ægtefællerne har det tætteste tilhørsforhold til.

Artikel 15

Stater med to eller flere retssystemer — lovvalg mellem personer

I forhold til en stat, som har to eller flere retssystemer eller regelsæt, der finder anvendelse på forskellige personkategorier, angående de spørgsmål, som er reguleret af denne forordning, forstås en henvisning til en sådan stats lovgivning som en henvisning til det retssystem, der er fastlagt ved de gældende regler i den pågældende stat. I mangel af sådanne regler finder det retssystem eller regelsæt, som ægtefællen eller ægtefællerne har det tætteste tilhørsforhold til, anvendelse.

Artikel 16

Ikke-anvendelse af denne forordning på interne lovvalg

En deltagende medlemsstat, hvor forskellige retssystemer eller regelsæt finder anvendelse angående spørgsmål, der er reguleret af denne forordning, er ikke forpligtet til at anvende denne forordning på lovvalg, der alene skyldes sådanne forskellige retssystemer eller regelsæt.

KAPITEL III

ØVRIGE BESTEMMELSER

Artikel 17

Oplysninger fra de deltagende medlemsstater

1. Senest den 21. september 2011 underretter de deltagende medlemsstater Kommissionen om eventuelle nationale bestemmelser om:

- a) formkravene til aftaler om lovvalg i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2-4, og

- b) muligheden for lovvalg i henhold til artikel 5, stk. 3.

De deltagende medlemsstater informerer Kommissionen om eventuelle senere ændringer af disse bestemmelser.

2. Kommissionen stiller de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, til rådighed for offentligheden ved hjælp af passende metoder, bl.a. på webstedet for det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område.

Artikel 18

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning finder kun anvendelse på retssager, der er anlagt fra den 21. juni 2012 og på de i artikel 5 nævnte aftaler, der er indgået fra denne dato.

En aftale om lovvalg, der er indgået inden den 21. juni 2012, får dog også virkning, hvis den er i overensstemmelse med artikel 6 og 7.

2. Denne forordning berører ikke aftaler om lovvalg, der er indgået i overensstemmelse med loven i den deltagende medlemsstat, hvor sagen er indbragt inden den 21. juni 2012.

Artikel 19

Forhold til gældende internationale konventioner

1. Denne forordning berører ikke anvendelsen af internationale konventioner, som en eller flere deltagende medlemsstater er parter i på tidspunktet for denne forordnings vedtagelse eller for vedtagelsen af en afgørelse i medfør af artikel 331, stk. 1, andet eller tredje afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og som fastsætter lovvalgsregler i skilsmisse- og separationssager, jf. dog de deltagende medlemsstaters forpligtelser i henhold til artikel 351 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Denne forordning har dog i forbindelserne mellem de deltagende medlemsstater forrang for konventioner, der udelukkende er indgået mellem to eller flere af dem, for så vidt sådanne konventioner vedrører områder, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 20

Revision

1. Senest den 31. december 2015 og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning. Rapporten ledsages om nødvendigt af forslag om tilpasning af denne forordning.

2. Med henblik herpå meddeler de deltagende medlemsstater Kommissionen relevante oplysninger om deres retters anvendelse af denne forordning.

Den anvendes fra den 21. juni 2012, undtagen artikel 17, som anvendes fra den 21. juni 2011.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 21

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

For de deltagende medlemsstater, der deltager i forstærket samarbejde i medfør af en afgørelse vedtaget i overensstemmelse med artikel 331, stk. 1, andet eller tredje afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, finder forordningen anvendelse fra den dato, der er angivet i den pågældende afgørelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i de deltagende medlemsstater i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2010.

På Rådets vegne

J. SCHAUVLIEGE

Formand
